
РАЗГОВОР ЗА СЪРЦЕТО

Стефи Недевска

- 2013 -

БЛАГОДАРНОСТ

Тази книга продължава историята, разказана в „Приказка за Сърцето”, където нашият герой, въглищарят Петер Мунк, най-напред продаде, а след това откупи сърцето си. Сега Петер е пробуден, задава въпроси и търси отговори. В неговата роля за наше всеобщо забавление влезе успешно един много скъп за мен човек с голямо сърце - Краси Проданов. Мисля, че уникалният талант на Краси се състои в това, на страниците на списание „Усури” или извън него, да създава реалност, в която всеки да се чувства у дома. За скромността и постоянството, с което следва Плана на своята Душа, аз дълбоко му се покланям. Когато хората на Земята последват сърцата си като теб, Краси, нашата планета ще се превърне в едно голямо любящо сърце, изпълнено с благодат за всички! Благодаря ти, че те има!

Стефи

СЪДЪРЖАНИЕ

УВОД	4
ГЛАСЪТ НА СЪРЦЕТО	6
МИСИЯТА НА ДОБРИТЕ ХОРА	12
ПАРИТЕ И ВЪЗМОЖНОСТИТЕ	16
ПРИКАЗКИТЕ СА РАЗКАЗ ЗА ДУХОВНО ПОСВЕЩЕНИЕ	20
ДОВЕРИЕТО	22
ВСИЧКИ ХОРА СМЕ ТВОРЦИ	25
СТРАСТИТЕ И СМИРЕНИЕТО	29
МОРЕТО КАТО СЪРЦЕ	34
РАДОСТТА ОТ ПРОМЯНАТА	39
ДАРОВЕТЕ НА ПРЕХОДА	45
КАКВО ПРЕДСТАВЛЯВА СЪРЦЕТО	49
ПРЕД ПРАГА НА НОВОТО ВРЕМЕ	54
ТВОРЧЕСТВОТО Е ПРОВОДНИК НА БОЖЕСТВЕНАТА ЕНЕРГИЯ	62
ПЕТО ИЗМЕРЕНИЕ Е В ПРОСТРАНСТВОТО НА СЪРЦЕТО	64
КОНФЛИКТИТЕ КАТО СЪПРОТИВА НА ПРОМЯНАТА	66
МЕДИИТЕ СА КАНАЛ ЗА НАШАТА ЕНЕРГИЯ	68
УСМИВКАТА Е ВИЗИТКА НА НОВИТЕ ХОРА	70

УВОД

Историята на тази книга започна някъде през октомври 2011. По това време живеех в Лондон, работех и усилено търсех своето предназначение, своята мисия в живота. В отговор на моите молитви получих ясна насока и без колебание се заех да организирам първия семинар **„В пространството на сърцето“**. Имам си един приятел, боен другар, с когото правим астробюлетините и книгите и който с компютърните си умения придава завършен вид на моите дейности. Споделих с него мистичните си преживявания, отнасящи се до предстоящия семинар, и той ми предложи да ме свърже с Краси Проданов, тогава главен редактор на списание „Усури“. През 9-годишното ми отсъствие от България това ежесечно издание се беше утвърдило като духовно значимо и стойностно. Още щом чух името на Краси в мен се отприщи вълна на творчество. Седнах и записах въображаемия разговор, който е началото на

тази книга и зачаках да се свържа с него. Краси се отзова, но електронното му писмо беше нещо като „ще се радвам да се видим като си дойдеш от Лондон”. На което аз отговорих: „Краси, идването ми е далеч, а тук с теб сега „тече” един хубав разговор за сърцето. Пиша без да спирам, без да поправам, сякаш чувам твоите думи. Ето ти го, ако искаш го публикувай, ако искаш недей, ти решаваш.” Така започна, така и продължи нашето дистанционно общуване - аз в Лондон, Краси в София. Думите се лееха, сякаш са били сложени на „пауза” и отдавна са чакали включване. Спомням си как веднъж се качих на сутрешния влак и на празната седалка срещу мен ми се привидя да „седи” млад човек с пуловер на фигурки. Оказа се, че Краси наистина има такъв пуловер, макар и да не си спомняше да е „пътешествал” до Лондон този ден. Решихме да споделяме на страниците на списанието нашите виртуални срещи-разговори, по-късно се срещнахме и „наистина”. Разговаряхме за сърцето и някъде към средата на годината усетихме, че тези разговори са свързани помежду си и пишат книга. Сега тя е във ръцете Ви и в нея любовта и вдъхновението, което ни е изпълвало, идват от усещането, че сме се намерили, че чувстваме сходно и че като нас има още много хора. Четейки книгата ще се докоснете до топлината на нашите сърца и огънят, който запалихме с Краси ще загори още по-ярко!

повече е нужно да увеличаваме количеството на любов в сърцата си и да, ситуациите, пред които се изправяме правят именно това - подлагат на изпитание готовността ни за любов. Случките сякаш ни питат „кое е по-важно за теб?“ Това, че работата не е свършена перфектно ли, че не ти достигат парите ли, че плановете ти се провалят, че кариерата не върви и т.н. или количеството на любов в сърцето ти? А то увеличава ли се или намалява, когато дойде поредната неприятност? Ето това са въпросите за размишление днес - повече съзерцание, отколкото разговор, повече любов от колкото думи.

РАДОСТТА ОТ ПРОМЯНАТА

В моменти на сериозни изпитания, на които сме подложени като земни хора, винаги ме е вълнувала нестандартната, „другата“ гледна точка. Но когато болката и емоциите от случката вземат превес е трудно тя да бъде даже „усетена“. Какво ни се случва в момент на внезапна, неочаквана драма? Първо това е сигнал за настъпваща промяна - била тя като предизвестие за съкращение, фалит, раздяла или загуба с близък, болестно състояние и т.н. Във всички тези случаи става дума за нещо, което си отива или е на път да си отиде от живота ни. Нашата обичайна реакция е изненада, стрес, дори шок. Те са съпътствани от страх от

неизвестното, от необратимостта на случващото се и от други негативни емоции като тревога за бъдещето, недоволство, яд, ярост от събитието, причинило промяната. Поражда се стремеж и желание да не допуснем това да се случи, да се опитаме да задържим миналото. В този вихър вече сме забравили, че животът е едно непрестанно движение, енергия, която не може да стои на едно място. Следователно ние постоянно сме подложени на промяна. Също като морето, което постоянно разлива и отлива водите си.

Това, за което говориш много силно се усеща в последните години, а преди като че ли не беше така, защо?

Разширяването на съзнанието ускорява вътрешното усещане за време и скорост. Колкото „по-осъзнат“...

Извини ме, какво според теб е разширяване на съзнанието и да си по-осъзнат?

Разширяването на съзнанието е приближаване на Аза до Единството. Колкото по-осъзнат е един индивид, толкова повече вижда себе си и останалия свят като едно цяло. Разширяването на съзнанието е свързано и с увеличаване на скоростта на мислене и действие. За да се получи нужния баланс е нужно да се медитира - да се осигурява покой на ума, а движението да е навътре,

към себе си, вместо навън, изразяващо се в бясно препускане на мисъл и тяло. Един мой приятел, който рано напусна този свят, навремето казваше „Наоколо кипи безсмислен труд”.

Нима искаш да кажеш, че хората, които препускат със задачи и срокове са хора, на които съзнанието се разширява, но им липсва вътрешен баланс?

Не само съзнанието, но и способностите им се разширяват. Забързаният ритъм, препускането със задачи е етап, през който можем да преминем, преди да осъзнаем, че всъщност нещата се движат отвътре навън, а не обратно. Според Менли Хол човешкото развитие преминава през етапа на „движещите-подвижни” към „движещите-неподвижни”. Движещите-неподвижни са тези, които малко правят, а много постигат, тъй като активността им не е на физически план.

Движещите неподвижни - ясно и точно казано.

Един ден всички ще сме такива. А и сега понякога сме. Познато ни е вече чувството да успяваме без усилие, нали? Преди време спонтанно изпитах желанието да си купя лотариен билет. Пребивавах в болница с майка ми като неин придружител. Когато в болничната стая изтрих малкото билетче, то се оказа печелившо. Тогава майка ми произнесе забележителната реплика „Някои работят, за

да печелят, а други си лежат и печелят”. Това разбира се е един пример не толкова за лесните пари, колкото за спонтанността и гласа на сърцето си, който послушах.

Да се върнем към промяната. Защо сме толкова стресирани, когато настъпни?

Защото не я желаем. Поставили сме се в „комфортна зона” - една илюзорна зона на сигурност, в която нещата ни са познати и под контрол. Сигурността ни е насочена навън, към заобикалящия ни свят и се основава на материални придобивки, връзки, контакти. Тя не е сигурност отвътре, изразяваща се с вяра в съвършенството на Божествения план. Когато нещо се случи, например наш близък се разболее, това нарушава нашата комфортна зона и планове, руши контрола, руши чувството за сигурност.

Това значи ли, че реакциите ни не са от позицията на любовта?

Нека бъдем откровени със себе си. Ако има достатъчно безусловна любов, има и доверие в правилността на случващото се. Тогава контролът е намален или липсващ. Промяната ни изненадва, когато не сме пожелали да „усетим” прииждащите ѝ вълни или сме ги игнорирали.

Може ли въобще да се избегнат стресовите ситуации и да има плавен преход, без да се преминава през ситуация на „промяна“?

И аз понякога заравям главата в пясъка като щраус и си мисля, че така е добре. А всъщност всеки един миг нещо се случва и то е различно от предвиденото ако се опитваме да предвиждаме. Преди време най-много обичах да планирам, предвиждам, анализирам, подреждам. Не само, че вече не ме радва, но и е невъзможно.

Тогавя какво правиш?

Питам. Задавам си вътрешно въпроси. Като например „Какво имам да правя сега?“

Кого питаш?

Висшия си Аз. Истинската си Същност. Но не само питам, а и се старая да съм в готовност да чуя вътрешния си глас и да следвам усещанията си.

Това не прилича ли на монолога на егото и какво разграничаваш?

Егото бърза, сърди се, кара се, унижава, разтреперва. Висшият Аз е спокоен, закачлив, не бърза, търпелив е и никога не се сърди. Сърцето-Висшият Аз никога няма да каже „Видя ли сега какво ти се случи като не ме послуша“.

Как разбираш кога да действаш и кога да не действаш и да си останеш движещата-неподвижна?

Пак посредством усещанията. Импулсът може да е за извършване на определени действия, за задаване на въпрос или за изказване на истина. През цялото време обаче вътрешното състояние е на покой и автентичност. Някои учители наричат това „центриране” вътре в себе си, съществуване АЗ СЪМ.

И когато в това състояние настъпи промяната се ориентираш и адаптираш?

Понякога промяната не е ярко изявена със събитие, а идва като вълна, която води неясно къде. За това е нужно сърцето да се държи постоянно отворено и да усеща ритъма на Вселената. Ако в момента на промяната вместо страх съумееш да изпита радост, тогава много леко ще преминем по пътя.

Радост от промяната...

Радост и възхищение от съвършенството на Божия план. В крайна сметка нищо не се случва, ако не е волята на Небесния Отец. Погледнато от тази гледна точка всичко наистина е балансирано, хармонично и съвършено. Движи се, променя се и води към добро.

Стефи Недевска е автор на месечните *астробюлетени*. Нейната духовна практика е ориентирана към сърцето и към събуждането на творческия потенциал на всеки един от нас (да, на всеки един от нас!). Посланията и стилът ѝ на работа се отличават с лекота и простота на изказа. Автор е на: „Приказка за сърцето“- разказ за духовно посвещение, „Нашата планета“ – къси разкази и картите „Благославящи ангели“. Провежда семинари и индивидуални консултации за центриране в Пространството на сърцето, хармонизиране на мъжките и женски енергии; за осъзнаване на житейската мисия и изява на скритите заложби и таланти.

уебсайт: astro.ourplanet.cc

фейсбук: [fb.com/Vsarceto](https://www.facebook.com/Vsarceto)

e-mail: astrostefka@ourplanet.cc

„Приказка за сърцето“ изд. 2012 г.

Разказ за духовно посвещение

Приказка за сърцето

Стефка Недевска

Каменното сърце

Да си възвърнем силата

Никоя буря в природата не трае вечно

Колко е важно да няма страх

Изтриване на старите записи

Да решаваме проблемите като повишаваме вибрационното ниво

Пето вибрационно ниво - царството на Любовта

Разговор с Висшия Аз

Преодоляване на болката

Утехата

Магията на личния опит

Поръчайте „Приказка за сърцето“ на адрес:

<http://astro.ourplanet.cc/seminar/приказка-за-сърцето/>

автор: Стефка Недевска, astrostefka@ourplanet.cc

редактор: Марина Стайкова, marinanew@gbg.bg

картина на корицата: Дарина Янева, artdarina.com

дизайн, предпечат и печат:

Wise Creation Ltd., <http://wise-creation.com>

април 2013 г., гр. София
